

РЕШЕНИЕ

№ 19263

гр. София, 05.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в
публично заседание на 13.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **3622** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод отменително решение № 4037/03.04.2024г. на ВАС, Четвърто отделение по адм. д. 4616/2023г., с което е отменено решение № 1064/20.02.2023г. на АССГ по адм.д. №10221 от 2022 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда. С отмененото решение на АССГ е обявена нищожността на Решение № 27/04/2/0/00484/3/01/03/02, изх. № 01-2600/2395#12 от 25.07.2022 г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" /ДФЗ/, в частта, с която се отказва изплащане на финансова помощ в размер на 82 325,19 лева на „ФАР“ АД, ЕИК[ЕИК], поради противоречие със съдебно решение.

Производството е образувано по жалба на „ФАР“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], [улица], ап.5, представлявано от изпълнителния директор К. Н. Д., срещу Решение № 27/04/2/0/00484/3/01/03/02, изх. № 01-2600/2395#12 от 25.07.2022 г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" /ДФЗ/, в частта, с която се отказва изплащане на финансова помощ в размер на 82 325,19 лева. Искането е било за прогласяване на Решението за нищожно, поради издаването му в противоречие с влязло в сила Решение по адм. д. 6244/2021г. по описа на АССГ и Решение по адм. д. 2256/2022г. на ВАС.

В настоящето производство жалбоподателят моли съда да уважи жалбата и да отмени административния акт като незаконосъобразен. Иска се и присъждане на направени за това производство разноски.

Ответникът – Изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, чрез юрк. З., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна. Съображения излага в писмени бележки.

Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд – София – град, III отделение, 62 състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Жалбоподателят „ФАР“ АД с УРН 608764 е бенефициент по договор № 27/04/2/0/00484/3/01 от 10.03.2017г. за безвъзмездна финансова помощ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020г., по подмярка 4.2 „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“. Предмет на инвестицията по проекта е „Изграждане и въвеждане в експлоатация на обект: Ч. мелница и силозно складово стопанство в УПИИ XXII, кв.161, [населено място] пазар, за производство на едро смляно брашно от сладка царевица.“

На 07.10.2020г. дружеството е подало заявка за окончателно плащане № 27/04/2/0/00484/3/01 със заявена в него сума от 2 825 211.55 лв.

С Решение № 27/04/2/0/00484/3/01/03/01, изх. № 01-2600/2395 от 21.04.2021г., изпълнителният директор на ДФЗ е одобрил за изплащане 1 330 280.59 лв. и е отказал частично изплащане на финансовата помощ за сумата в размер от 82 325.19 лева. Мотивите, с които е отказано изплащане на помощта, е установена недопустимост на част от разходите.

С Решение № 6913 от 23.11.2021 г. постановено по адм. д. № 6244 от 2021 г. по описа на Административен съд – София-град /АССГ л. 570-573/ съдът е отменил Решение № 27/04/2/0/00484/3/01/03/01, изх. № 01-2600/2395 от 21.04.2021г. в частта, с която се отказва изплащане на финансова помощ в размер на 82 325,19 лева и е изпратил преписката на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне по заявка за окончателно плащане № 27/04/2/0/00484/3/01 в частта, касаеща неодобрените разходи, описани в т.II от решението. В мотивите си съдът е приел, че в тази част актът се явява практически изцяло немотивиран, тъй като административният орган не е посочил правно основание за отказа си за плащане на отделните видове разходи, приети от него за недопустими. Счел е, че органът е следвало да направи такава привръзка по отношение на всеки от отказаните разходи със съответната норма от относимата според съда в случая наредба № 9 от 21.03.2015 г. Съдът е извел, че липсата в административния акт на правни основания за отказа за плащане за отделните разходи не може да бъде преодоляна от него чрез тълкуване, още повече, че в случая не са посочени и съответните нормативни разпоредби или договорни клаузи, които предполагаемо са нарушени, поради което не може да се извърши контрол за законосъобразност на акта по отношение размера на намалението за преценените като недопустими разходи.

Решението на АССГ е било предмет на касационен контрол по адм. д. № 2256/2022 г. по описа на ВАС. В. съд е постановил –Решение № 5568/08.06.2022г, с което приема, че в частта, с която е отменен административния акт решението на съда е постановено в съответствие с приложимия закон, при липса на нарушения на съдопроизводствените правила и е обосновано. ВАС е приел, че макар административният съд погрешно да е посочил, че основанията за отказ се съдържат в Наредба № 9 от 21.03.2015 г., а не в посочената като основание за сключването на договор № 27/04/2/0/00484/3/01 от 10.03.2017г. Наредба № 20 от 27.10.2015 г., която именно се явява относимата подзаконова норма, то изводът му, че изложените от органа мотиви не са подведени под съответната хипотеза на приложимата правна норма е правилен.

Върховният административен съд обаче е отменил решението на АССГ в частта, с която преписката е върната на административния орган за ново произнасяне.С решение №

9673/01.11.2022г. по същото дело, ВАС е отхвърлил искане за допълване на решение № 5568/08.06.2022г., като е изложил, че в това решение ясно е посочено, че липсват основания за отказ за плащане за отделните разходи, поради което връщането на органа за ново произнасяне е неправилно, ето защо е отменено.

Независимо от развилата се процедура пред ВАС на 25.07.2022 г. ответникът е издал оспорваното в това производство Решение № 27/04/2/0/00484/3/01/03/02, изх. № 01-2600/2395#12 от 25.07.2022г., с което отново е отказано изплащане на финансова помощ в размер на 82 325,19 лева. По това решение АССГ се е произнесъл с Решение № 1064/20.02.2023г. по адм.д.№ 10221/2022г., като е обявил неговата нищожност, тъй като същото е в противоречие с Решение № 5568/08.06.2022г. на ВАС. Тези аргументи не се възприемат от ВАС и с решение № 4037/03.04.2024г. по адм.д.№ 4616/2023г. , Четвърто отделение е отменено решението на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

При така установените факти, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, настоящият състав на АССГ приема от правна страна следното:

Жалбата срещу процесното Решение 27/04/2/0/00484/3/01/03/02, изх. № 01-2600/2395#12 от 25.07.2022г. е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице с правен интерес, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

В същата се излагат доводи за нищожност на оспорения акт, по които вече е налице произнасяне с окончателен съдебен акт, както и такива за незаконосъобразност. Оспорват се изводите на органа, че е извършено плащане на неодобрен изпълнител, твърди се, че плащанията са извършени по издадени фактури от „Пеония Рубра“ ЕООД, което е одобреното за изпълнител дружество. Изтъква се, че писмо на ДФЗ за плащания към трето лице не сочи недопустимост на подобен тип плащане. Същите аргументи излага и по отношение на „Унистрой холдинг“ АД. Оспорва редукия на субсидията във връзка с разходи за монтаж, заплатени на изпълнителя „Обитех“ ЕООД. Сочи, че разходите по договора с „Обитех“ ЕООД са заплатени към одобрения изпълнител, а „Балида“ ЕООД е извършило монтажни дейности, които не са предявени към ДФЗ като част от одобрените за финансиране разходи, но са били посочени, тъй като към заявката за плащане изрично е записано, че попълнените изплатени суми не трябва да се намалят до одобрения размер на разходите, съгласно договора с ДФЗ, т.е. попълват се реалните разходи. Сочи и очевидни неясноти и противоречия, както и несъществуващи документи, цитирани в оспореното Решение. Изтъква, че твърдяната липса на приемо-предавателен протокол с „Обитех“ ООД за монтаж е неверен извод, такъв е приложен с наименование „Доставка и монтаж на съоръжения“. Сочи и вътрешни противоречия в оспорения акт, като за „Обитех“ ЕООД е прието, че разходите за монтаж не присъстват като отделни позиции както са по количествено-стойностни сметки, но същата констатация не е направена по отношение на дружеството „Балида“ ЕООД. Твърди, че изводът за различен модел на актив „аспирационна колона GHV 100“ отново е неправилен, защото видно от документите по делото е доставена именно машина модел GHV 100, но на идентификационната табела моделът е изписан грешно, която грешка е своевременно поправена от жалбоподателя, а органа уведомен. Моли за отмяна на оспорения акт в частта на отказ да се изплати финансова помощ в размер на 82 325,19лв по договор №27/04/2/0/00484 от 10.03.2017г. и анексите към него. Претендира разноски.

Постъпила е уточняваща молба от жалбоподателя, в която подробно се сочат аргументи относно частта, в която се оспорва акта.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна по следните съображения:

В настоящето производство и съгласно разпоредбите на чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК, Съдът извършва проверка по законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен административен орган, при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по неговото издаване и съобразен ли е с целта на закона.

Оспореният в настоящето съдебно производство административен акт е издаден от компетентен административен орган – Изпълнителен директор на ДФЗ.

Съгласно нормата на чл. 20а от ЗПЗП, изпълнителният директор организира, ръководи дейността и представлява Разплащателната агенция, която по дефиниция на § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове. Съгласно чл. 20 и чл. 20а от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда има правомощия, произтичащи от правото на ЕС или от националното законодателство, включително вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане. Представен е протокол №197/19.08.2022г. /л.552/ от заседание на министерство на земеделието, ДФЗ, от който е видно назначаването на Н. К. за изпълнителен директор на ДФЗ. В тази връзка, Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган, кръга на предоставените му правомощия. Оспореното решение е издадено и в предписаната от закона писмена форма.

За да откаже частично изплащането на финансова помощ на „Фар“ АД, органът приема следното:

- По отношение на заявеният разход за „Бизнес план“, счита че е недопустим, тъй като плащанията са извършени към „Илва Джи“ ООД, а не към одобрения от ДФЗ изпълнител „Пеония Рубра“ ЕООД. Сочи, че фактурите са издадени от „Пеония Рубра“ ЕООД, но плащанията не са извършени към това дружество. Цитира писмо от 11.09.2019г., с което е отговорено на изпълнителния директор на „Фар“ АД, че плащане към трето лице е възможно само в хипотеза на цесия или заповест от съдебен изпълнител. Твърди, че в този смисъл е и разпоредбата на чл. 9 ал.2 т.2 от Договор № 27/04/20/00484 от 10.03.2017г. между бенефициента и ДФЗ, според която може да се откаже пълно или частично плащане на помощта, ако заявените за възстановяване разходи не отговарят едновременно на следните условия -1. Да са извършени срещу съответните разходнооправдателни документи и 2. Да са действително извършени и платени на избрания от Бенефициента и одобрен от Фонда изпълнител/доставчик, съответно на лице, което се явява оправомощено да получи плащането по силата на договор или нормативен акт. От представения договор между „Пеония Рубра“ ЕООД и „Илва Джи“ ООД липсва клауза, по силата на която последното дружество е оправомощено да получава суми по договора с ДФЗ, нещо повече в чл. 3 от същия е посочено, че следва да се плати на изпълнителя „П. Рубра“ ЕООД. Като правно основание е посочен чл. 48 ал.1 т.3 пр.3 вр. чл. 10 и чл. 30 ал.11 от Наредба №20/20.10.2015г.
- По отношение на част от заявените за финансиране разходи по позиция „СМР и оборудване на три оферти“ с одобрен изпълнител „Унистрой Холдинг“ АД също сочи, че плащането е извършено към „Газмонтажинженеринг РЗ“ ЕООД, което дружество не е одобрен изпълнител. По идентични съображения на посочените по-горе не възприема за релевантно обстоятелство представения протокол за компенсиране на вземания и задължения от 12.08.2020г. между „Унистрой Холдинг“ АД, Газмонтажинженеринг РЗ“ ЕООД и „Фар“ АД, според който бенефициента „Фар“ АД трябва да плати задължението си по фактура 1012/12.08.2020г., издадена на „Унистрой Холдинг“ АД по фактура №1320/12.08.2020г. от Газмонтажинженеринг РЗ“ ЕООД към „Унистрой Холдинг“ АД за същата сума. Като правно основание е посочен чл. 48 ал.1 т.3 пр.3 вр. чл. 10 и чл. 30 ал.11 от Наредба №20/20.10.2015г.

и чл. 9 ал.2 т.2 б. „а“ и „б“ от договор №27/04/2/0/00484 от 10.03.2017г.

- По отношение на разходи по позиция „Оборудване без чукова мелница“ и по „СМР силозно стопанство е одобрен изпълнител „Обитех“ ЕООД. Органът констатира, че в представените акт за установяване състоянието на строеж при спиране на строителството, протокол за извършено СМР, приемо-предавателен протокол за извършени работи в част „Технологично оборудване“, посочените позиции и стойности на монтаж не присъстват, поради което приема, че не са извършени. От друга страна монтажът е извършен от „Балида“ ООД, което не е одобрено дружество по договора с ДФЗ. Като правно основание е посочен чл. 48 ал.1 т.3 пр.3 вр. чл. 10 и чл. 30 ал.11 и чл. 48 ал.1 т. 6 пр. 1 от Наредба №20/20.10.2015г. и чл. 9 ал.2 т.2 б. „а“ и „б“ от договор №27/04/2/0/00484 от 10.03.2017г.
- По отношение на разходи за „Вертикална планировка“ също с одобрен изпълнител „Обитех“ ЕООД в представения акт за установяване състоянието на строежа при спиране на строителството не се откриват позиции „Направа на изкоп с откос“, „Обратна засипка от пясък 60см.“ и „Обратна засипка от земна маса“, които са заложили за изпълнение. Липсва документ , доказващ, че дейностите, респективно разходите са извършени.
- Органът не разглежда представени договори и платежни документи между „Слав-Вериги“ ЕООД и „Балида“ ЕООД, защото такива изпълнителни не са одобрени, те не са представяли оферти, съгласно разпоредбите на чл. 30 ал.10, 11, 12 и 12 от Наредба №20/27.10.2015г. Като правно основание е посочен чл. 48 ал.1 т.3 пр.3 вр. чл. 47 и чл. 10 ал.1 от Наредба №20/20.10.2015г. и чл. 9 ал.2 т.2 от договор №27/04/2/0/00484 от 10.03.2017г.
- При извършени проверки на място на 30.12.2020г., контролна проверка на 01.02.2021г. и последваща такава на 19.03.2021г. за установяване функционирането на активите по предназначението, посочено в бизнес плана е установено разминаване в изпълнението на част от позициите, заложили по Приложение 4 от анекс 2 от 15.05.2020 и реалното изпълнение, при което е прието, че разходите са недопустими на осн. чл. 48 ал.1 т.6 р.1 вр. чл.47 и мл. 10 от Наредба №20/20.10.2015г както следва:
- Не е наличен тръбен шнек модел неприложим с $O=200\text{mm}$ и дължина 12м
- Не е налично изпълнение на ламаринена бордова шапка 35 см.по борда на покрива
- Не е налична „Аспирационна колона GHV 100“, а вместо това е налична такава модел GHK 100
- Не е наличен бункер за микродобавки
- Не е наличен „метален капак за разтоварище 310/160“
- Не са налични „доставка и монаж на снегобран“, „доставка и монтаж на вътрешни PVC первази в цвета на дограмата“, „Лум.осв тяло тип 2x58W“, „аварийно осв.тяло с лум. Лампа 2x58W“, с вградено АВР и батерия за 1 час“, „доставка и монтаж на командно ел.табло окомплектовано с необходимата автоматика, предназначено за 2бр. смукателни взривозащитени осови вентилатора, 2бр. нагнетателни осеви вентилатори. Установени са намалени количествени показатели относно „доставка и монтаж на 6см. негорим ограждащ сандвич панел с изолация от мин.вата , цвят сиво-бял, „доставка и монтаж на 8 см. самоносещ покривен панел с изолация от мин. вата“.

Органът е извършил изчисления съгласно одобрените и количества, и стойности от Приложение 4 от анекс 2 от 15.02.2020г. и тези установени на място, посочени в таблица

- Констатирано е неточно изпълнение поради разминаване с техническите параметри на „доставка и монтаж на оградна мрежа от галванизирана стоманена тел с височина 2.20м. е с височина 2м., което се различава от посочените параметри в Приложение 4 към анекс 2
- Доставка и монтаж на улук и доставка и монтаж на водосборни казанчета не са налични.

Тъй като за същия актив е наложена редукция в по-висок размер по т.3 от решението, то тази редукция не се включва в намалението на субсидията.

Като краен резултат редукцията на одобрената субсидия е в размер на 82 325,19лв. Жалбоподателят оспорва изводите на органа относно неодобрения изпълнител „Илва Джи“ ООД, с което одобрения изпълнител „Пеония Рубра“ ЕООД има договор за поръчка, неодобрения изпълнител „Газмонтажинженеринг РЗ“ ЕООД, за плащане към който е представен тристранен протокол, относно одобрения изпълнител „Обитех“ ЕООД, за разходите, направени към „Билида“ ЕООД, които не са предявени към ДФЗ за финансиране, липсата на приемо-предавателен протокол с „Обитех“ ЕООД и непосочването на разходите по монтаж по отделни позиции, както са по КСС, за аспирационна колона, за която се сочи, че става въпрос за техническа грешка при изписване на модела, по отношение на бункер за микродобавки, същият бил наличен към момента на проверката/видно от приемо-предавателен протокол от 09.09.2020г./, относно метален капак за разтоварище, доставка и монтаж на снегобран, доставка и монтаж на вътрешни ПВЦ первази, лум. осв. тяло, аварийно осв. тяло, доставка и монтаж на командно табло, ограда газово стопанство, доставка и монтаж на улук и доставка и монтаж на водосборни казанчета се твърди, че оборудването е било налично, няма основание за отказ от финансова помощ. Твърди, че в оспореното решение липсва посочено правно основание за отказ от помощта.

По делото е представена кореспонденция между Фар АД и ДФЗ, от която е видно, че дружеството е запитало ДФЗ с писмо от 23.07.2019г. дали е допустимо плащанията за реализираните дейности да бъдат извършвани към подизпълнители на главния изпълнител „Обитех“ ЕООД, по негово нареждане и съгласно подписан договор/класьор 2/. Писмото е препратено до директор на Дирекция „ОППМРСР“ ДФЗ. На 11.09.2019г. е представен отговор, изпратен на управителя на дружеството, като в същото е посочено при кои случаи се считат за допустими плащания към трети лица, а именно- 1.когато с договор за цесия вземането на доставчика/изпълнителя към бенефициера е прехвърлено на трето лице и бенефициера е уведомен надлежно за извършената цесия. В този случай и след представяне на документи –договора за цесия, доказателства за уведомяването, платежно нареждане, банково извлечение на плащането разхода се счита за допустим за финансиране и 2. Когато върху вземането на доставчика/изпълнителя към бенефициера е наложен заповест от съдебен изпълнител и плащането на бенефициера към доставчика/изпълнителя е извършено по банкова сметка на съдебния изпълнител. След представяне на доказателства за наложен заповест, връчване на заповестно съобщение, платежно нареждане, банково извлечение на плащането по банковата сметка на съдебния изпълнител, плащането се счита за разход, допустим за финансиране.

Органът твърди нарушение на чл. 9, ал. 2, т. 2 от Договор №

27/04/20/00484/10.03.2017 г., сключен между ДФ „Земеделие“ и „ФАР“ АД, както и чл. 48, ал. 1, т. 3, предл. 3, вр. чл. 10, вр. чл. 30, ал. 11 от Наредба № 20/27.10.2015 г. за прилагане на подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4. „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г.

За нарушение по т. 1 от решението, органът е счел фактът, че фактурите, издадени от одобрения изпълнител „Пеония Рубра“ ЕООД за извършени от него разходи, са платени по сметка на дружеството „Илва Джи“ ООД, което не е одобрен изпълнител съгласно Приложение № 1 от Анекс 3 към Договор № 27/04/20/00484/10.03.2017 г.

По делото е представен договор от 13.08.2015г. за поръчка /кл. 1/между „Пеония Рубра“ ЕООД и „Илва Джи“ ООД/л.562/ с предмет извършване от името и за сметка на доверителя Фар АД на правни действия, а именно получаване на суми по банковата си сметка от името и за сметка на доверителя „И. Д.“, извършване на разплащания с получените суми от името и за сметка на доверителя на негови контрагенти, посочени му от доверителя. По силата на договор от 23.11.2015г. между „Фар“ АД като възложител и „Пеония Рубра“ ЕООД като изпълнител, последния се задължава да изработи бизнес-план, да окомплектова проектна документация и да окаже съдействие при кандидатстване за БФП по Програма за развитие на селските региони 2014-2020, като плащането е на три етапа, съответно 3000лв, 27 000лв. и 30 000лв. Извършени са плащания на сумите от 3 600лв. с ДДС /фактура 1164/19.02.2018г./ с основание плащане по договор от 23.11.2015г., Първа вноска , при условие – бенефициент по сметката на „Илва Джи“ ООД, банков превод на получателя „Илва Джи“ ООД, 32 400лв. с ДДС- втора вноска по фактура 1165/21.02.2018г- по идентичен начин към получателя „Илва Джи“ ООД, 36 000лв. с ДДС- трета вноска по фактура 1166/23.02.2018г., също по сметка на получателя „Илва Джи“ ООД. Във всички платежни нареждания и фактури е посочено, че плащането е за клиент „Пеония Рубра“ ЕООД.

Видно от документите плащанията са извършени преди 23.07.2019г./датата на писмото, с което Фар АД е запитало ДФЗ дали е допустимо плащанията за реализираните дейности да бъдат извършвани към подизпълнители на главния изпълнител „Обитех“ ЕООД, по негово нареждане и съгласно подписан договор/, респективно преди отговора на органа, който макар и запитан за конкретно дружество, посочва приети за допустими хипотези за извършване на плащания към трети лица.

Следователно към датата на плащания към „Илва Джи“ ООД органът не може да се позове на обстоятелството, че е уведомило надлежно жалбоподателя при кои хипотези това е възможно и кои разходи биха се приели за допустими, както е сторил в решението си. Поради изложеното следва да се провери съдържанието на сключения между жалбоподателя и ДФЗ договор, послужило като допълнително

основание за отказ от изплащане на помощта.

Съгласно чл. 9 ал.2 т.2 б.„а“ и „б“ от договор №27/04/2/0/00484 от 10.03.2017г. Фондът отказва пълно или частично изплащане на помощта, съответно изисква възстановяване на част или цялата помощ, ако има изплащане, при някое от следните обстоятелства: **1.** Дейностите, разходите и/или извършените плащания, свързани с предмета на инвестицията, са направени преди датата на подаване на заявлението за подпомагане, с изключение на допустимите за финансиране разходи по чл. 32 ал.1 т.11 от Наредба №20, **2.** когато заявените за възстановяване разходи не отговарят едновременно на следните условия: а) да са извършени срещу съответните разходнооправдателни документи-фактури и/или други документи с еквивалентна доказателствена стойност , б) да са действително извършени и платени на избрания от ползвателя и одобрен от Фонда изпълнител/доставчик, респ. на на лице, което се явява оправомощено да получи плащането по силата на договор или нормативен акт, в) да са извършени в парична форма и платени по банков път, г) да са отразени в счетоводната и данъчната документация на ползвателя чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система и да могат да се проследят въз основа на ефективно функционираща одитна пътека, д) да не са финансирани по друг проект, програма ли друга схема, финансирана от публични средства, средства от националния бюджет и/или бюджета на Общността, включително чрез скрити форми на държавно подпомагане, е) да са извършени в съответствие с принципите за добро финансово управление, съгласно Регламент №966/2012 на ЕП и на Съвета от 25.10.2012г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент №1605/2002 на Съвета.

От прочита на тези клаузи става ясно, че за да се откаже пълно или частично плащане, заявените за възстановяване разходи следва едновременно да покриват хипотезите на посочените в т.2 условия, изброени в шест букви. Наличието на отделни хипотези самостоятелно или в различни конфигурации не може да бъде основание за отказ да се изплати помощ, след като не са налични едновременно всички посочени в букви от а) до е) условия. Позоваването на органа единствено на наличие на хипотезата на т.2 б.а) и б) е изключено от самия договор като правно основание за отказ от изплащане на помощта.

Съдът намира, че настоящият случай, съгласно представените договори между двете дружества и цитираната клауза от Договор № 27/04/2/0/00484/10.03.2017 г., не представлява отклонение от правилата и изискванията за разпореждане със средствата от европейските фондове. Фигурирането на сметка на трето лице не означава, че плащането е към това трето лице, а се явява способ „ФАР“ АД да погаси задължението си. Този факт не е в състояние да обори извода, че плащането е към одобрен изпълнител. По тези съображения разходите се явяват допустими, а отказът за признаването им – неоснователен. Съгласно цитираната разпоредба на

чл. 48 ал.1 т.3 от Наредбата, Разплащателната агенция може да откаже изплащането, да намали договорената финансова помощ, както и да изиска възстановяване на част или цялата финансова помощ, когато установи несъответствие с целите, дейностите, изискванията и спазването на критериите за подбор, определени с тази наредба. Констатации, които да сочат наличието на нарушение на изискванията и спазването на критериите за подбор в оспореното решение не са направени, а и такива не се установяват от съда.

Ето защо съдът счита, че отказът на приеме за допустими за финансиране разходи по т.1 от Решението на стойност 60 000лв. е незаконосъобразен.

Същите аргументи са относими и към т.2 от акта, в която е прието, че плащане с основание проформа фактура 004/11.08.2020г. на стойност 5889,52 лв. към фактура №1012/12.08.2020г от „Унистрой холдинг“ АД е извършено към „Газмонтажинженеринг РЗ“ ЕООД, което дружество не е одобрен изпълнител. Отказът е на същото правно основание – не се признават разходите, направени от одобрения изпълнител „Унистрой Холдинг“ АД, заплатени към „Газмонтажинженеринг РЗ“ ЕООД. Във връзка с тези плащания жалбоподателят е представил протокол за компенсиране на вземания и задължения от 12.08.2020г. между трите дружества. Както в по-горния случай, „ФАР“ АД, плаща задълженията към кредитора си „Унистрой Холдинг“ АД, на неговия кредитор „Газмонтажинженеринг РЗ“ ЕООД, съгласно представения по делото тристранен протокол от 12.08.2020 г. между трите дружества/л.499, том 2/. Съгласно същия, след компенсиране на вземания и задължения, Фар АД дължи на „Газмонтажинженеринг РЗ“ ЕООД сумата от 5 899,52лв. приложено е платежно нареждане са сумата към Газмонтажинженеринг РЗ“ ЕООД, като в основанието е записано по нареждане на У. Холдинг АД. Фактът, че „Газмонтажинженеринг РЗ“ ЕООД не е одобрен изпълнител, е ирелевантен спрямо изпълнението на проекта, доколкото плащането не е извършено към него, а единствено в изпълнение на нареждането на „Унистрой Холдинг“ АД, за да погаси своите собствени задължения към „Газмонтажинженеринг РЗ“ ЕООД. По тези съображения разходите се явяват допустими, а отказът за признаването им – неоснователен. Не се установяват основания за приложението на чл. 9 ал.1 т.2 вр. ал.2 т.2 б.а) и б) от договор №27/04/2/0/00484/10.03.2017 г. по изложените по-горе съображения.

Относно непризнатите разходи за монтаж на силози и оборудване, с одобрен изпълнител „Обитех“ ЕООД по т. 3 от решението - от актива „Оборудване без чукова мелница“ на стойност 47 600 лв. и от актива „СМР силозно стопанство“ на стойност 32 400 лв., съдът установи следното:

Твърденията на ДФЗ са, че дейностите по монтаж на посочените в решението позиции не са извършени от одобрения изпълнител, а от друга страна, че монтажът е извършен от неodobрен изпълнител - дружеството „Билида“ ЕООД. Изтъква се, че липсва документ, доказващ че посочените разходи са действително извършени от

одобрения изпълнител „Обитех“ ЕООД, което отново се приема за основание по чл. 9 ал.2 т.2 б. а) и б) от договора за отказ от изплащане на помощта. Размерът на редукцията е 40 000лв.

По преписката е представен Акт за установяване състоянието на строежа при спиране на строителството/кл.1, 000855/ поради прекратяване на договора в частта Строително-монтажни работи по изграждане на чукова мелница и силозно складово стопанство, поради невъзможност за спазване на договорените срокове. По делото е представен Приемо-предавателен протокол /кл.1, 000878/ между възложителя „Фар“ АД и одобрения за изпълнител „Обитех“ ЕООД за извършени и приети работи в част „Технологично оборудване“ към 31.07.2020г., в който протокол фигурира като доставено посоченото оборудване - чукова мелница за захарна царевица, силос за отпадъци, силос буферен, силос за влажно зърно, силос Е., но липсват доказателства това оборудване да е монтирано от „Обитех“ ЕООД. Жалбоподателят е представил договор между него и „Билида“ ЕООД за извършване на монтажни работи / кл.1 , 000741/ на обект Ч. мелница и силозно складово стопанство, описани в приложение 1 към договора и други монтажни работи, разходите за които твърди, че не са претендирани от него за плащане от органа, противно на констатациите в решението. Видно от цитираните в приложението монтажни работи, възложени на „Билида“ ЕООД /кл.1, 000753/ то освен монтаж на силос за отпадъци, силос буферен и силос за влажно зърно, не са предвидени монтажни работи за Ч. мелница за захарна царевица и силос Е.. Следователно от посочените писмени документи не се доказва монтирането на Ч. мелница за захарна царевица и силос Е.. От друга страна за останалите позиции, за които се доказва, че са монтирани от „Билида“ ЕООД, жалбоподателят твърди, че разходите по тяхното монтиране не са претендирани за финансиране, а дейностите, извършени от „Билида“ ЕООД са представени и сведени до знанието на фонда за пълнота и коректност, с цел надлежно водене документацията и отчетност. Отношение по тези възражения не е взето от органа. Цитираният в жалбата Приемо-предавателен протокол от 31.07.2020г. касае доставката на посоченото оборудване, но не и монтаж на същото, независимо, че в графа Част/Етап е посочено „доставка и монтаж на съоръжения“. Очевидно в същия протокол фигурират чукова мелница за захарна царевица, силос за отпадъци, силос буферен, силос за влажно зърно, силос Е., а в договора с „Билида“ ЕООД предмет на монтаж са силос за отпадъци, силос буферен и силос за влажно зърно. В случай, че се приеме тезата на жалбоподателя, че Приемо-предавателния протокол е такъв за доставка и монтаж, то следва че едно и също оборудване е монтирано два пъти. Ето защо съдът намира, че по делото са налице доказателства за монтаж единствено на силос за отпадъци, силос буферен и силос за влажно зърно, извършен от „Билида“ ЕООД, но не и за монтаж на Ч. мелница за захарна царевица и силос Е.. Неотносими са възраженията на жалбоподателя, че за друга част са признати

разходи по монтаж на одобрения изпълнител „Обитех“ ЕООД, доколкото такива твърдения липсват по тази точка от решението. Предвид изложеното по-горе становище на съда касателно позоваването на чл. 9 ал.2 т.2 , букви а) и б) като основание да се постанови отказ от плащане, тъй като монтажа е извършен от неodobрен изпълнител, то не са налице едновременно всички условия, предвидени като хипотези за постановяване на частичен или пълен отказ. Съдът счита, че съобразно посочените документи монтаж е извършен от „Билида“ ЕООД /неodobрен изпълнител/ на силос за отпадъци, силос буферен и силос за влажно зърно. С оглед твърденията на жалбоподателя, че не се претендират тези разходи и предвид отказа на органа да приеме тези разходи за допустими, то в тази част решението е правилно, макар и по други съображения.

По констатациите по т.4 от оспореното решение относно твърдените несъответствия и неизпълнения по проекта по позиция „Вертикална планировка“ с изпълнител „Обитех“ ЕООД, съдът констатира, че възражения от страна на жалбоподателя в тази насока липсват и по отношения на тях не са изложени конкретни обстоятелства. По делото е представен Акт за установяване състоянието на строежа при спиране на строителство към 28.05.2020г. /кл. 1 , 000855/ поради прекратяване на договора за строителство в частта „Строително-монтажни работи по изграждане на чукова мелница и силосно складово стопанство“. В посочения акт, на стр 000871 печат /кл.1/ в раздел Земни работи т. 670-672 е посочена като извършена дейност по направа на изкоп с откос, обратна засипка от пясък 60см. и обратна засипка от земна маса. По делото е представен и протокол/акт между „Фар“ АД и „Обитех“ ЕООД за извършени СМР към 27.05.2020г./л.252/. В раздел „Земни работи“ т.670-672/л.267/ са посочени като извършени „направа на изкоп с откос“, „обратна засипка с пясък от 60см“ и „обратна засипка от земна маса“. По отношение на тези писмени доказателства, приложени по административната преписка липсват анализи и изводи на органа. Следователно доказателства за извършването на посочените дейности са представени. Извършената редукция на субсидията в размер на 997,54лв. е неправилна и незаконосъобразна. В хода на административното производство жалбоподателят е представил доказателства за извършване на процесните СМР и изводите на органа са оборени.

Относно констатациите на органа **при извършени проверки**, при които е установено разминаване в изпълнението на част от позициите, заложиени по Приложение 4 от анекс 2 от 15.05.2020г. и реалното изпълнение в решението е изложено следното, **изброени в точки от I до V :**

- разходи на стойност 1640лв. за тръбен шнек с $O=200\text{мм.}$ и дължина 12м. не е наличен . Редукцията е в размер 820лв.
- разход на стойност 491,30лв. за изпълнение на ламаринена бордова шапка 35см. по борда на покрива не е налична. Редукцията е в размер на 245,65лв.
- разход на стойност 7507,20лв. за актива „Аспирационна колона GHV 100“, за

която е установено, че е друг модел- GHK. Редукцията е в размер на 3128 лв.

- разход на стойност 4750 лв. за актива „Бункер за микродобавки“, за която е установено, че не е наличен. Редукцията е в размер на 1856,32 лв.

- разход на стойност 1320 лв. за актива „метален капак за разтоварище 310/160“, за която е установено, че не е наличен. Редукцията е в размер на 660 лв.

- разход на стойност 17943,07лв. за актива „СМР подобект : цех за преработване на захарна царевица „Ч. мелница“, за което е установено, че не са налични доставка и монтаж на : снегобран, вътрешни ПВЦ первази, лум.осв. тяло, аварийно осв. тяло, командно ел. табло с необходимата автоматика . С намалени количествени показатели са : негорим ограждащ сандвич панел с изолация, самоносещ покривен панел с изолация от мин. вата, Редукцията е в размер на 2091,19 лв.

- разход на стойност 749,34 лв. за актива „оградна мрежа от галванизирана стоманена тел“, за която е установено, че се разминава в техническите параметри, заложиени в договора. Редукцията е в размер на 68,35 лв.

- разход на стойност 156,76лв. за актива „СМР и оборудване на три оферти“, за която е установено, че не са налични доставка и монтаж на улук и доставка и монтаж на водосборни казанчета. Редукцията е в размер на 78,38 лв. тъй като за същия актив е наложена редукция в по-висок размер по т.3 от решението, то настоящата редукция не е включена в намалението на субсидията.

По отношение на тези констатации, жалбоподателят излага съображения в допълнителна молба /л.18-20/, като изтъква, че посочените основания за недопустимост на разходите – чл.48 ал.1 т.6 от Наредба №20/27.10.2015г. и чл. 9 ал.1 т.3 от договора са неприложими към конкретните хипотези, както и че активите са налични, включително към датите на извършените проверки на място. Сочи, че бункер за микродабавки е наличен и достъпен, видно от приемо-предавателен протокол между „Личис“ ЕООД и „Фар“ АД, като този разход е одобрен. Налични са били и активите метален капак за разтоварище, снегобран, вътрешни ПВЦ первази, лум. осв. тяло, аварийно осв. тяло, командно табло, ограда газово стопанство и улук, и водосборни казанчета. Сочи като доказателства ППП от 09.09.2020г. между „Унистрой холдинг“ АД и жалбоподателя, наличен към преписката. По отношение на т.6 от решението се изъква противоречие в констатациите на органа – от една страна се твърди липса на актив, а от друга неточно изпълнение поради разминаване в количествено отношение. Относно измерената по-ниска ограда от заложената, то счита че констатираната разлика от 0.20см. не може да обоснове извод за отказ от изплащане на помощта.

Съгласно чл. 48 ал.1 т.6 от Наредба № 20 от 27.10.2015 г. за прилагане на подмярка 4.2. "Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от мярка 4. "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г., /в приложимата ѝ редакция/, на основание на която разпоредба е направена редукция на субсидията, Разплащателната агенция

може да откаже изплащането, да намали договорената финансова помощ, както и да изиска възстановяване на част или цялата финансова помощ, когато: т.6-инвестицията е изпълнена неточно, включително когато ползвателят на помощта е придобил активи и/или изпълнил дейности – предмет на подпомагането, с технически параметри или в отклонение от количествено-стойностна сметка, различни от одобрените от РА – когато констатираните отклонения водят до недопустимост или необоснованост на заявените за подпомагане дейности или разходи или засягат основната цел на проекта, или променят предназначението на инвестицията съгласно одобрения проект, или водят до несъответствие с целите, дейностите, изискванията и критериите за подбор, определени в тази наредба и договора за отпускане на финансова помощ;

Чл. 9 т.3 от договора за БФП възпроизвежда буквално цитираната разпоредба от Наредба №20/27.10.2015г.

По отношение на Тръбен шнек, част от позиция „Оборудване на чукова мелница“ съдът констатира, че „Фар“ АД е сключило договор с „Обитех“ ЕООД за строително-монтажни работи, изработка, доставка и монтаж на технологично оборудване на обект Ч. мелница и силозно складово стопанство./л.000133, том Първи/. В приложение 2 към договора фигурира Тръбен шнек с посочените характеристики. Договорът е последван от сключването на няколко допълнителни споразумения между страните. На 05.06.2020г.договорът е прекратен, поради невъзможност на изпълнителя да извърши работата в срок/л.230, том първи/, а извършените и приети СМР са описани в акт, обр.10 /л.231-251/. В същия липсва посочване на предвидения за изпълнение Тръбен шнек О=200мм. и дължина 12м, поради което следва да се счита, че същия не е бил наличен.

Изпълнение на ламаринена бордова шапка 35см по борда на покрива, също с изпълнител „Обитех“ ЕООД не фигурира в посочения протокол за извършени и приети СМР.

На 15.06.2020г. жалбоподателят сключва договор с „Унистрой холдинг“ АД за същите СМР, посочени в приложение Първо към договора. Към тях не фигурират тръбен шнек и ламаринена бордова шапка. Такива не са описани като извършени в ППП за извършени СМР от 09.09.2020г. , подписан между страните. От изложеното следва, че липсват доказателства, които да опровергават твърденията на органа, че към момента на извършване на проверките посочените активи са били доставени и монтирани. Следователно неизвършването на разходи за доставка и монтаж означава невъзможност такива да бъдат претендирани за подпомагане. В., по отношение на тези активи жалбоподателят не е изложил възражения срещу констатациите на органа.

От изложеното следва, че недопустими за подпомагане са разходи на стойност 1640лв. за тръбен шнек и правилно е извършена редукция на субсидията на стойност 820лв., както и разходи в размер на 491,30лв. за ламаринена бордова

шапка, за която редукцията възлиза на 245,65лв.

По отношение на Аспирационна колона GHV 100, за която е констатирано, че е монтиран друг модел колона се установява, че между жалбоподателя и „Личис“ ЕООД е сключен договор за закупуване на оборудване за производство на царевично брашно, описано в приложение към договора /000510-000514, кл.1/, в това число и Аспирационна колона GHV 100. В приемо-предавателен проткол е посочено, че колоната е доставена и получена от жалбоподателя. Органът твърди, че установената при проверката Аспирационна колона е модел GHK 100. От жалбоподателя се твърди грешка при изписването на модела на идентификационната табела от страна на производителя, която е поправена. От обяснението на продавача „Личис“ ЕООД /000914/ е видно, че е допусна грешка от самия производител, която ще бъде поправена. Към делото не са налични доказателства за тези твърдения, а именно грешка в идентификационната табела, но е представен технически паспорт на аспирационна колона /л.565/, от която е виден модела на колоната. Това не опровергава констатациите на органа, доколкото не може да се направи връзка между този паспорт и действително доставената на обекта колона. Представен е протокол от 09.09.2020г./л.566/ към договор №12/17.03.2020г. между Фар АД и „Личис“ ЕООД за мелничен валц, ситов сепаратор и аспирационна колона GHV 100.

Сключен е и втори договор на 18.03.2020г. за доставка на оборудване, съгласно приложение към договора, представен е и ППП от 09.09.2020г./л.000522/ между страните, в който е посочено като доставено по 14 позиции, заявеното техническо оборудване.

Относно бункер за микродобавки, отново с изпълнител „Личис“ ЕООД същият е посочен в ППП от 09.09.2020г. като доставен и предаден на жалбоподателя.

Според констатациите на органа при извършената проверка на 30.12.2020г. не е установен метален капак за разтоварище. В позиция 661 от ППП /л.451-463/ между жалбоподателя и „Унистрой холдинг“ АД е посочен като доставен и монтиран метален капак за разтоварище. Същото обстоятелство се констатира и по отношение на доставка и монтаж на снегобран, ПВЦ первази в цвета на дограмата, луминисцентно тяло тип 2x58, аварийно осв. тяло с лум. Лампа 2x58, с вградено АВР и батерия за 1час, командно ел.табло окомплектовано с необходимата автоматика. Представен е ППП за извършени СМР изпълнителя „Унистрой холдинг“ АД – в ППП , позиция 733 е посочен за изпълнен актива доставка и монтаж на снегобран, в позиция 737 - ПВЦ первази в цвета на дограмата, 756 и 757- осветителните тела, 808- командно ел.табло с нужните характеристики.

По отношение на осветителните тела е налично обяснение / 000913, кл.1/ на жалбоподателя, от което е видно, че към 2020г. на пазара не се предлагат осветителни тела 58W, както е предвидено по проект, но той е изготвян през 2015г. , поради което са поставени 55 W които са с по-добри технически показатели. В

ППП обаче са посочени като доставени и монтирани осветителни тела 58W.

За посочени в т.6 от решението в таблица активи са констатирани несъответствия в количеството с обща стойност на редукцията в размер на 2 091,19лв. В същата са включени и тези активи, за които се твърди липсата им, както и такива за които са констатирани различни от одобрените количества.

По делото не се спори, че констатациите по т.7 от решението са правилни. Наличната ограда не е в одобрената височина от 2.20м., а е с височина 2.00м., поради което е определена редукция в размер на 68,35лв. Жалбоподателят не твърди обстоятелства, различни от посочените, но изтъква, че това разминаване не е основание за редукция на помощта. В представения от него ППП обаче е посочена доставена и монтирана ограда от 2.20м.

По т. 8 от решението се съдържа твърдение на органа за недопустимост на заявените разходи по актива „доставка и монтаж на улук“ и доставка и монтаж на водосборни казанчета“ поради неналичието им при извършена проверка. Размерът на редукцията е 78,38 лв.

Изпълнител на тези активи е „Унистрой холдинг“ АД. По делото е представен ППП /л.453/ в позиция 136 и 137 са посочени като доставени и монтирани- извършени СМР по „доставка и монтаж на улук“ и доставка и монтаж на водосборни казанчета“.

Съдът намира, че в резултат на установяванията, свързани с оградата и осветителните тела, описани като извършени СМР в приемо-предавателния протокол, така както са били одобрени с посочени размери и технически параметри, но за които не се спори от жалбоподателя, че са различни от посочените в протокола, се компрометира доказателствената стойност на ППП и верността на нанесените в него обстоятелства. Доколкото същият представлява частен свидетелстващ документ, който няма материална доказателствена сила, то съдържанието му се преценява от съдията по вътрешно убеждение, във връзка с останалите обстоятелства по делото съгласно принципа на чл. 12 ГПК. Когато е представен частен писмен документ с определено съдържание, съдът преценява доколко то отговаря на действителното положение чрез съпоставката му с останалите материали по делото и по вътрешно убеждение, без да е обвързан в оценката си по силата на закона.

Предвид гореизложените противоречия между отразеното в ППП, констатациите на органа и твърденията на самия жалбоподател, то съдът счита, че протоколът не може да опровергае установените обстоятелства по време на проверките на място. При тези установявания съдът намира, че обстоятелствата, изложени от органа в частта от решението по точки от 1 до 8, извършени в резултат на цитираните проверки са правилни и законосъобразни, поради което наложените редукции на субсидията е законосъобразна. Изключение прави т. 3 относно установена аспирационна колона, но с различен от одобрения модел и т.7- оградата, която е по-

ниска от одобрената. По отношение на тези две несъответствия органът е следвало да установи не само неточното изпълнение, но дали констатираните отклонения водят до недопустимост или необоснованост на заявените за подпомагане дейности или разходи или засягат основната цел на проекта, или променят предназначението на инвестицията съгласно одобрения проект, или водят до несъответствие с целите, дейностите, изискванията и критериите за подбор, определени в тази наредба и договора за отпускане на финансова помощ, така както изисква разпоредбата на чл. 48 ал.1 т.6 от Наредбата. Самото несъответствие на актива с одобрения по проекта не е основание за редукция на помощта, ако не води до посочените последици. В тази част решението е неправилно и незаконосъобразно.

По изложените аргументи съдът счита, че жалбата е частично основателна по отношение на т. 1, т. 2, т.4 от решението, касаещо извършената административна проверка и по отношение на т.3 и т.7 от решението, касаещо проверки на място.

В останалата част жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли, а решението като законосъобразно следва да се потвърди относно т.3 от решението касаещо административната проверка и по точки- т. 1, т. 2, т.4, т.5, т.6 и т.8 относно проверките на място, по които редукцията възлиза общо на сумата от 45 751,54лв.

По разноските в производството:

С оглед изхода от спора и поради своевременното искане за присъждане на разноски, направено от процесуалния представител на жалбоподателя, ответникът дължи заплащане на разноските по делото в размер на 658,60 за държавна такса. От страна на процесуалния представител на ответника е отправено възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, но предвид липса на такава претенция, същото се явява неоснователно.

По отношение на ответника, който претендира юрисконсултско възнаграждение, то съобразно отхвърлената част от жалбата за наложена редукция на помощта в размер на 45 751,54лв. се следва такова по чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ в размер на 360лв.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение, 62-ри състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „ФАР“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], [улица], ап.5, представлявано от изпълнителния директор К. Н. Д., Решение № 27/04/2/0/00484/3/01/03/02, изх. № 01-2600/2395#12 от 25.07.2022 г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд ”Земеделие” /ДФЗ/, в частта, с която се отказва изплащане на финансова помощ в размер на 36 573,65 лева на „ФАР“ АД, ЕИК[ЕИК], представляващо плащане на “ФАР“ АД по Договор № 27/04/2/0/00484/10.03.2017 г., съгласно Заявка за плащане с идентификационен № 27/04/2/0/00484/3/01 с предмет на инвестицията „Изграждане и въвеждане в експлоатация на обект чукова мелница и силозно складово стопанство“.

Отхвърля жалбата в останалата част.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на „ФАР“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], [улица], ап.5, представлявано от изпълнителния директор К. Н. Д., сумата в общ размер на 658,60 разноси за държавна такса.

ОСЪЖДА „ФАР“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], [улица], ап.5, представлявано от изпълнителния директор К. Н. Д. да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ сумата от 360лв. разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.

СЪДИЯ:

Съдия: